

In tudi te piščalke je dal meni v spomin. Jaz sem pa tudi izpolnil, kar sem mu obljubil . . .

✻ ✻ ✻

Danes pošiljam v svet te Andrejčkove piščalke. Prav lepo pojo še vse in hvalijo in slave svojega mladega mojstra, ki jih je poklical v življenje, da bodo pele črez bregove in doline . . . In oznanujejo Andrejčkovo radost in srečo . . .

Vi mali, ki berete slavo Andrejčkovo, spominjajte se večkrat tega pridnega in živahnega pastirja in njegovih piščalk, ki jih je naredil visoko v gorah gorenjskih. Veseli so ti piščalkini glasovi — in tudi vaša mlada srca naj bodo radostna in srečna . . .

Bajka o junaku.

*Na iskrega konja je sedel,
ko jahal je v pisani svet,
in majki je svoji obetal:
„Tak, kakor sedaj me poljubljaš,
povrnem v naročaj se spet.“
In materi dolga so leta
posrébrila črne lasé,
ko venec je lovorov spletal
na tujem sin v bojih si vročih
in sekal sovragom glavé.*

*In k starki junak je privriskal
prek širnih zelenih planjav,
krasile so čelo mu brazde,
pokrivale grudi so rane,
in belec je ves bil krvav.*

*„Moj sinko, ah, takšen prihajaš
zdaj k materi veli nazaj!
In kaj si dejal pri slovesu!
Besede govoril si lepe,
lagal si mi, sinko, tedaj . . .“*

D. A.

Prvi roj.

Spisal *Ivo Trošt.*

ri Muhičevih so čebelarili od pamtveka. Stari Muhič, njegov oče in ded ter dedov oče in ded — vsi so bili čebelarji na glasu. Vaščani so često ugibali z vso resnobo, kaj je starejše: Muhičeva hiša ali Muhičev uljnjak. Stal je približno sredi vrta, obrnjen proti solncu. Otroci so dobro vedeli, da ne smejo blizu, zakaj marsikak predrznež je plačal neposlušnost z nabreklih licem, rogom na čelu ali z želom v ščemečem prstu na roki ali nogi. Smeli so le k uljnjaku, ko jih je klical Muhičev ded — širom slovenske domovine znan čebelar — jeseni, ko je podiral satovje. No, tedaj so se otroci pošteno posladkali. Toda gorje njim, ako so silili k uljnjaku poleti ali celo spomladi. Vsa vas pomni dogodek, ko se jih Muhičev ded nekega dne v juniju kar ni mogel odkrižati. Menda jim je dišal med v panjih kakor čebelam po cvetočih smrekah in kostanjih. Da, prav kostanji so krasno cveteli tisto pomlad.